

- En tränare kan inte göra ett lag men en viktig egenskap är att ha pondus.

En personlighet var Otto Dombos, som tog ut lag efter födelsedatum och stjärntecknen.

Efter en match beställde han kaffe genom Gunnar till en samling för spelarna i Kajutan. Han dök inte upp själv men Gunnar fick tag i honom och en förklaring:

- Det var så slöa under matchen och kan sitta där själva.

Vilka SIF-spelare minns du mest?

- De på 1930-talet och de i mitten av 1950-talet. John Kling, Gösta Dunker, Hinden Bergström, Bertil Ericsson, Arne Hödin...

Gunnar har väl inte helt givit upp hoppet om att få se SIF i en högre serie igen men var i våras nära att ge upp. Han gick faktiskt hem från Jernvallen i halvtid, när SIF spelades ut av Essinge (0-7 till slut).

- Men till i höst har laget ryckt upp sig. Tränaren Sulo Vattuvaara har givit spelarna moralisk kraft, tycker Gunnar, som inte kan tänka sig att SIF och SAIK Fotboll går samman för att det åter ska kunna bli allsvenskt spel på Jernvallen.

- Vi har olika kulturer, tycker Gunnar, som SAIK-värvaren "Lock-Erik" Eriksson försökte få till sin klubb i början av 1930-talet genom att hänga ett par fotbollskängor på dörrhandtaget, sen han sett Gunnar i en korpmatch. Gunnar tror att han tog hand om skorna.

För Gunnar Andersson har SIF alltid varit nummer ett. Han är själv en av dem som bidragit till att SIF är Sveriges 16:e bästa fotbollsklubb genom alla tider. Han och två andra Gunnar, Östlund och Jansson, var under många år en kraftfull innertrio i föreningen.

Det går han säkert inte med på för egen del.

Han ärades dock med en guldlocka (nummer 2 efter Gunnar Jansson), av SIF på 60-årsdagen 1974. Han har aldrig haft uppdrag i distrikts- eller riksförbund utan jobbat i det tysta i SIF. En förstående fru har stött honom. Fick han bestämma själv skulle det här aldrig ha skrivits.

KAJ ANNEBRANT

Uppdrag i Sandvikens IF:

Lagledare i handboll 1953

ungdomstränare i handboll och fotboll

Ordförande i handbollssektionen

1961 lagledare för allsvenska fotbollslaget

vice kassör i föreningen 1953-1962

kassör 1967-1973

bingoföreståndare 1962-1993

Bingolotto-försäljare -2001

Tre SIF-veteraner. Bruno Moström, till vänster, Gunnar Andersson och Egon Sundberg. Alla tre spelade allsvenskt för sin förening på 1930-talet. Egon, 90 år nu, värvades från Ockelbo

Årsmötet i Storviks IF:s klubbhus 24 april:

Diplom delades ut till 90-åringarna Ingvar Bergkvist, aktiv orienterare i 70 år, Egon Sundberg, allsvensk fotbollsspelare i Sandvikens IF på 1930-talet, Torsåkers IF och Sandvikens Tennisklubb.

85 år: Sune Vogt, Storviks IF.

80 år: Evald Gabrielsson, ledare i Sandvikens AIK, Nils Kihlström, domare och ledare. Bengt Elmsved, Högbo AIK, och Birger Lindkvist, Storviks IF, samt Norrsundets IF 75 år. Dessutom till: Sandvikens Brottarklubb 60 år och postumt till Sigurd "Rättarn" Carlsson, som spelat allsvensk fotboll i Sandvikens IF och fyllt 90 år.

BK Havspilen upphörde 2000

Bågskytteklubben Havspilen upphörde som egen förening efter ett sista styrelsesammanträde 15 november 2000. Samtidigt beslutades ansöka om att bli en vilande sektion i Norrsundets IF. Närvarande var Rolf Jakobsson, Yvonne Jakobsson, Siv Molin och Sören Rosander.

GHF-medlemmen Karl-Otto Aspgrens i Norrsundets första tanke var att Havspilens historia måste dokumenteras. Hans förhoppning är att det skulle ge bilden av hur stor Havspilen var.

Vi ska låta er ta del av Karl-Ottos forskning

Havspilen blev 40 år

När man läser i protokollen över åren som gått får man beundra de ledande krafterna inom klubben. De som tyckte att båge och pil var en sport att satsa på i Norrsundet var Anders Hellström, Allan Thornell, Mauritz och Tage Englund. Starten skedde på LindövalLEN.

När skaran av skyttar ökade insågs att klubben behövde en egen arena för verksamheten. Anders Hellström gick till Kopparfors AB:s platschef Gunnar Engman och anvisades till platsen, där klubbens medlemmar 1963 började bygga en klubbstuga, som invigdes 1965.

I BK Havspilens (Norrsundets Bågskytteklubbs) första styrelse ingick Anders Hellström, Mauritz Englund, Allan Thornell, Alf Englund och Inge Englund. Ingen av dem anade då vilka stora framgångar klubbens medlemmar skulle få.

Jörgen Öström fanns bakom ett namnbyte till BK Havspilen. Det beslutades av styrelsen 3 maj 1962 och godkändes sen av Riksidrottsförbundet.

Inför klubbens bildande:

En skrivelse med begäran om anslag för inköp av material till bågskytteverksamheten sändes till Kopparfors AB i Norrsundet 12 maj 1959. Svaret 24 juni var positivt. Klubben fick hämta 250 kronor hos fabriken kassakontor.

15 juli beslutades att bilda NBK och ansöka om inträde i Sveriges Riksidrottsförbund, RF.

Ändamål: Genom utövning av idrott och friluftsliv främja god kamrat- och idrottsanda:

Det fanns 13 medlemmar enligt en skrivelse dagtecknad 25 januari av ordförande Anders Hellström. RF godkände ansökan men krävde att stadgar och uppgifter om årsavgifter och rapporter skulle sändas in. Stadgarna låg färdiga 17 februari 1960.

Svenska Bågskytteförbundet meddelade i ett brev 21 februari att man i ett AU-sammanträde 17 februari med nöje invalt Norrsundets Bågskytteklubb i förbundet.

Verksamhetsberättelsen för 1959

Den 21 maj 1957 då konsulent Stig Mattsson, Gävle, besökte Norrsundet bildades klubben men av skilda orsaker kom den att ligga nere till Mattssons besök sommaren 1959. Då fick han fart på den vilande klubben.

1 juli hölls ett första möte med Anders Hellström som ordförande. 15 juli beslutades att om att klubben med namnet Norrsundets Bågskytteklubb skulle återupptas. En tillfällig styrelse med Anders Hellström, ordförande, Gert Löf, vice ordförande, Allan Thornell, kassör, Evert Lundgren, sekreterare, Bengt Backlund, vice sekreterare, revisorerna Mauritz

Englund, Karl-Gösta Jonsson och Alf Englund, ungdomsledare, hade arbetat tillsammans. (26 februari 1960).

Bågskyttebanans- och bågskyttestugans tillkomst

1960 blev inte som man räknat med, då man inte haft någonstans att skjuta. En förfrågan om att få hålla till på Norrsundets IF:s fotbollsplan avslogs. Sen Kopparfors ställt upp med mark som planerades och fylldes ut med jord och såddes tog verksamheten fart på allvar.

Jakt- och fältskyttebanan, som Anders Hellström lagt upp kring LindövalLEN, utnyttjades av klubbens skyttar från början. Allan Thornell ritade ett förslag till klubbhus på egna marken i början av sommaren.

Ett brev med ansökan om att få uppföra huset på Lindön Totra 5:1 översändes till Hamrånge sockens byggnadsnämnd 30 juni 1962. Byggnadskonsulent Carlström upplyste sen om att det aktuella området låg utanför utomplansbestämmelserna.

Efter granskning av ärendet godkände byggnadsnämnden ett bygge enligt skissen.

Protokollet justerades 22 augusti av bland Petrus Bergkvist, ordförande. Gunnar Engman och Henry Eriksson var justeringsmän. Henry Jansson skrev protokollet från sammanträdet.

I klubbstugans murstock fanns ett skrin innehållande namnen på de medlemmar som under ledning av Allan Thornell byggde stugan. Han erhöLL 1986 det första kulturstipendium som NBF-NIF satte upp vid NBF:s 80-årsjubileum.

"För stort engagemang inom Bygdens kulturella verksamhetsområden".

1966 bestämdes att klubbstugan skulle heta Bågskyttestugan.

Anders Hellström blev förste klubbmästare i fält- och jakt-skytte 1961.

Tävling-träning inomhus

Inomhusverksamhet i Gamla kommunhemmet Heden, IOGT Näset, Norrsundets körcentral stallet och nya skolan Norrsundet sporthallen.

Första 15 åren

Hedersmedlemmar:

1969 Allan Thornell och Mauritz Englund (1981 Jörgen Öström).

Under årsmötet 22 mars 1975 delades BK Havspilens standar ut för 15 aktiva år till Anders Hellström, Mauritz Englund, Allan Thornell och Jörgen Öström.

Ordförande

1957-1960	Anders Hellström
1961-1967	Mauritz Englund
1968-1974	Jörgen Öström
1975-1978	Jan Englund
1979-1980	Lars Röstlund
1981-1986	Gustav Brunstedt
1987-1989	Klubben vilande
1989, nov.	Gustav Brunstedt i en interimstyrelse
1990	Rolf Jakobsson till årsmöte 1990
1999-2000	Rolf Jakobsson

Andra förtroendeuppdrag

1970-1971 Rolf och Britta Lingvall i styrelsen för Gästriklands Bågskytteförbund.

1990 Rolf Jakobsson i styrelsen för Gästriklands Bågskytteförbund, 1991-1994 ordförande

Medlemmar

Som mest 60 till 80.

Stora framgångar

Sören Rossander vann SM i Mellerud 13 juli 1969 på 1827 poäng och togs ut till VM i USA samma år. Sören erhöll Stora Grabbars märke nr 37 år 1976.

Veckans profil:

(Gefle Dagblad 15 juli 1969)

"Sören Rossander, 28-årig sågverksarbetare från Norrsundet, en välkänd bågskytte för sina starka nerver tog sitt livs första SM-tecken i Mellerud i söndags. Med mindre darr på handen besegrade han Erik Karlsson, Finspång med 1827 mot 1826 poäng. Som belöning får han nu åka till VM i Philadelphia i USA den 13-16 augusti på förbundets bekostnad".

Fotnot: Han vann tillsammans med Åke Nilsson och Rolf Lingvall lagguld i Mellerud.

Skyttar genom åren:

Anders Hellström, Allan Thornell, Mauritz Englund, Alf Englund, Rolf Lingvall, Eje Larsson, Sören Rossander, Gutav Brunstedt, Rolf Häggglund, Britta Lingvall, Åke Nilsson, Tommy Lindgren, Inger Andersson, Gert Lundberg, Henry Sandelin, Bo Bengtsson, Lars Röstlund, Jenny Sandblom, Per-Erik Östlund, Kent Sandelin, Jan Englund, Aina Englund, Zinita Sjölander, Anders Englund, Hans Lundin, Hans Nordgren, B.O. Bohlin, Hans Flack, Tore Wigren, Bertil Carlsson, Kent Wigren, Kent Larsson, Lars Sandström, Anders Malmström, Patrik Salomonsson, Yvonne Molin, Siv Molin och Lars-Göran Brunstedt.

Vem är arkivansvarig i din förening?

Har ni ingen? Tillsätt en!

Folkrorelsernas arkiv i Gävleborg (i Gävle) och kommundrivna arkiv som det i Sandviken kan ge tips och råd om vad som ska sparas och kan gallras ut. Men även om hur fotografier samt handlingar lämpligen bör förvaras för att inte skadas av tidens tand.

Folkrorelsernas arkiv:

Styrmanngatan 4 på Brynäs i Gävle. Tel. 026-10 88 70

Sandvikens kommuns centralarkiv i Stadshuset:

Telefon: 026-24 11 80, 026-24 14 06.

Sandvikens IF:s lag

Sandvikens IF:s lag mot AIK på Råsunda 2 september 1939. Stryk 3-2.

Övre raden från vänster: Bruno Moström, Gösta Dunker, Gunnar Jansson, Thure Wickberg, Bertil "Danskdödaren" Ericsson och Egon Sundberg. Knästående: Einar Snitt, Ivar Eriksson, Stig Persson, Olle Källgren och Olle Törnblom.

Bohuslän-Dals Idrottshistoriska Förening, Medlemsblad årgång 11 nr 1 2001.

"Det är i år 65 år sedan Berlinolympiaden (1-16 augusti) ägde rum.

Den började med ett tjusigt nummer – fackelstafetten till Olympiastadion. Facklan tändes nere bland det klassiska Olympias ruiner av den grekiska solen och fördes sen den över 3000 kilometer långa vägen över Sofia-Budapest till Berlin. 3000 man löpte stafett med facklan, natt och dag – efter 12 dygn var den framme.

En hedergäst i Berlin var greken Spyridon Louis, maratonsegraren vid den första moderna olympiaden i Athen 1896. Vid en ceremoni överlämnade han en olivkvist från Olympia till Adolf Hitler".

Det var första gången den olympiska elden ärades på detta sätt och hölls brinnande under spelens alla dagar. Det har blivit ett obligatorium under alla följande olympiska spel. Men varför fick Berlin arrangera OS?

Staden hade tilldelats OS 1916, men de ställdes då första världskriget rasade 1914-1918. I början av 1932 tilldelades Berlin OS 1936, och då hade inte nazisterna kommit till makten. Det gjorde de 1933, och åren efter OS visade de sina rätta ansikten.

Ironiskt nog blev mörkhyade Jesse Owens spelens gigant med fyra guldmedaljer. Det i längd var i fara, när han efter två underkända hopp och inför sin sista chans fick rådet att hoppa från baksidan av avstampbrädan för att inte riskera ett tredje övertrampshopp.

Tipset gav tyske konkurrenten Lutz Long!

Jesse Owens vann sedan OS-guld på 8.06, nytt olympiskt rekord. Long kom tvåa på 7.87, ett tysk rekord. Owens hade tidigare under året satt världsrekord med 8.13. Det stod sig i 25 år.

I Berlin omfamnade Long sin överman full av beundran. Tysken stupade under krigets första vecka 1939. 1951 återkom Jesse Owens till Tyskland och träffade Longs änka och barn. Han hyllades dessutom på Olympiastadion av 70.000 tyskar. Ett av Owens bästa idrottsminnen.

Han var affärsman med växlande framgång och drev en PR-firma då han i december 1979 av läkare fick beskedet att han hade lungcancer. Tre månader senare, 31 mars 1980, dog han.

Den, näst Owens, mest omtalade OS-hjälten var Nya Zeelands Jack Lovelock, som i finalen på 1 500 meter kom med ett hemligt vapen – en raketspurt över 300 meter, och slog knock på alla och slutade med ett världsrekord.

Svensken Erik Ny, som låg tvåa när Lovelock stack, blev elva.

Helen Stephens, USA, vann 100 meter på 11.5 och anklagades för att vara en förklädd man i och med att hon besegrade polskan Stella Walsh, som ansetts oslagbar efter segern på 11.9 då OS avgjordes i Los Angeles 1932.

Stephens tvingades klä av sig framför funktionärerna! Och alla såg att hon var en kvinna.

Idrottsminnen, Hälsinglands Idrottshistoriska Sällskap. Årgång 10 oktober 2001

I det erinras om Sverigeloppet 1951, då hälsingen Arne Wiklund, bror till Elis som vann OS-guld på 50 km skidor 1936, blev slagen med en tiondels sekund efter nära 84 timmars åkning från starten i Haparanda till målet i Ystad.

Lennart Hjortvall, Dalsjöfors, segrade och fick 5000 kronor i pris, Wiklund 3000 kronor. De och alla andra som fått pengar avstängdes av Riksidrottsförbundet från tävlingar till och med 1952 – olympiaåret.

Fjärde man, längdskidåkaren Selm Stenvall, Laisvall, hade tagit emot 1000 kronor.

Stålfarfar, Gustaf Håkansson från Gantofta utanför Helsingborg, var först i mål då han inte behövde rätta sig efter tävlingsreglerna med obligatoriska uppehåll. Han besökte polisen då och då utmed färdvägen för att få en kontrollstämpel i sin färdbok

En karavan med ett hundratal bilar följde Stålfarfar in mot målet, där uppåt 10.000 åskådare samlats jämfört med 7.000, när tävlingcyklisterna gjorde upp om segern. Stålfarfar fick ta en emot en Huskvarnacykel i pris i Huskvarna och en Kärnan-cykel från fabriken i hemstaden, när han fullföljt Sverige-loppe.

Han uppträdde i folkparker, gjorde skivinspelningar och cyklade till Jerusalem 1956.

Stålfarfar var 102 år, när han avled 1987.

Sällskap med Idrott – Örebro läns Idrotts-historiska Sällskap nr 29. 2001

Föreningen, bildad 1985, hade vid senaste årsmötet 844 medlemmar (883 året före), varav 684 enskilda, 39 familjer, 114 föreningar och specialdistriktsförbund samt sju myndigheter och företag. Ett mål är att förstärka den utåtriktade verksamheten och göra föreningen mer känd.

De senaste årens utbyte med granndistrikten Värmland och Södermanland ska fortsättas och i lämplig form även omfatta närliggande sällskap i Västergötland, Västmanland och Dalarna. I satsningen på flera medlemmar ingår även att göra program som attraherar damer.

Idrottsmuseet, Karlsgatan 7, Västra Mark, är värt ett besök. Museet är öppet tisdagar kl 10-12 och torsdagar klockan 16-18. Grupper tas därtill emot på andra tider, även kvällstid.

Bortgångne racerlegenden Ronnie Petersons prissamling finns i museet. Det gör även kände konstnären Gustaf Fjaestads tävlingscykel från Mälaren Runt kring sekelskiftet och Torgny Mogrens SM-guldskidor från Ännaboda utanför Örebro 1986.

SOF-Bulletinen - Sveriges Olympiahistorikers förening Nr 3 (51 från start) 2001

Stockholms Olympiastadion byggdes 1910-1912. Arkitekt var Torben Grut (1871-1945). Han hade tidigare ritat kungliga lantslottet Solliden på Öland.

23 november 1910 sattes spaden i marken och schaktningen för grunden påbörjades. Stadion synades och god-

Gästriklands Idrottsförbund arrangerade Riksidrotts-mötet, RIM 2001. Drygt 700 delegater deltog, och ett viktigt beslut var att Gunnar Larsson, tidigare ordförande i IFK Göteborg, i enhälligt val ersatte Arne Ljungqvist som ordförande.

Ljungqvist hade varit ledamot i 26 och ordförande i tolv år.

Riksidrottsmuseets framtid diskuterades i Gävle. Museichefen Karl Örsan och assistenten har slutat. Amanda Creutzer är enda kontaktperson i dag för det vilande museet, som sen det måst lämna Globen är utan utställningslokal.

Riksidrottsstyrelsen fick i uppdrag att agera för att staten tar ett långsiktigt finansiellt ansvar för Sveriges Riksidrottsmuseum. Vår förening försökte påverka delegaterna genom

kändes av statsverket sensommaren 1912. Arkitekten såg Stadion, GIH samt Östermalms idrottsplats som en arkitektonisk enhet.

Det var också han som talade för en fast anläggning och inte en tillfällig i trä för OS. Grut var som arkitekt inspirerad av en nationalromantisk stil. Han ville därtill att Stadion skulle vara en värdig och monumental symbol för svensk idrott. Han hämtade intryck från skogsnatur och av medeltida stilideal.

Därför är Stadion än i dag en blandning av en medeltida ringmur och en antik amfiteater. Den förklarades som byggnadsminnesmärke 1990.

80 världsrekord har satts där.

Några andra minnesvärda händelser:

1912 Svensken Anders Ahlgren och Ivar Böhling, Finland, brottades över nio timmar i OS-finalen 82,5 kg utan att matchen avgjordes. Båda brottarna tilldelades silvermedaljer.

1934 slog Sverige som första nation Tyskland i en landskamp i friidrott. Avgörandet kom när Bertil von Wachenfeldt, född i Storvik 1909, sprängde målnöret i sista grenen 4x400 meter. Han hade Europas bäste 400-meterslöpare, Metzner, flåsande bakom om sig – men höll ut och hyllades med ett örönbävande jubel av publiken, som fyllde Stadion till sista plats. Wachenfeldt spräckte Tysklands svit av 26 landskampssegrar. Han var sportjournalist, gick i pension som sportchef på Göteborgs-Tidningen 1974 och gick ur tiden 1995. Hans bragd sägs vara ett ögonblick som borde K-märkas (sportchef Sune Sylvén, Svenska Dagbladet 1995).

1942 Gunder Hägg fyra världsrekord på Stadion.

1959 publikrekord för bandy med 28.848 personer under SM-finalen Skutskär-Västerås SK.

1972 Ricky Bruch världsrekord i diskus, 68.40 meter.

1975 Anders Gärderud världsrekord på 3 000 meter hinder, 8.09,8.

1987 Patrik Sjöberg världsrekord i höjd, 2.42 meter.

RIM 2001

att under RIM-dagarna ha en utställning i konserthusets foajé med temat Så började det i Gästrikland.

Vi i styrelsen och tidigare ledamoten Birger Eklund fanns på plats och informerade, och vi fick ett mycket gott gensvar för utställningen och de idrottsböcker, som vi står bakom. Inga Hagström, ordförande i SAIK Bandy, såg till att nye RF-ordföranden Gunnar Larsson hade SAIK 100 år med sig hem.

Flera hundra besök noterades fredag-söndag. Jan Lindroth, professor i idrottshistoria, gjorde ett. Förre finansministern Erik Åsbrink ett annat. Förhoppningsvis kan vi under nästa år visa delar av RIM-utställningen på olika bibliotek.

Vårt bildspel sponsrades av Sandviken Energi, Sandvikens Tryckeri och studieförbundet Sisu Idrottsutbildarna. Vi gavs även ett bra pris på hyran av montrar från Expoteknik i Valbo. Vi fick i den speciella RIM-boken chansen att berätta något om Gästriklands idrottshistoria.

Grattis Bruno!

Bruno Moström, född den 5 augusti 1921, spelade två allsvenska fotbollsmatcher för SIF, Sandvikens IF, under hösten 1939. 2 september, dan efter att Tyskland angripit Polen, mot AIK på Råsunda. (Då Henry "Garvis" Carlsson (22 år) debuterade i Solnalaget) och senare mot Malmö FF på Norra Idrottsplatsen i Sandviken. Seger 1-0, Edvin "Hinden" Bergström gjorde målet.

Bruno blev även juniordistriktsmästare i fotboll för SIF två år, 1937 och 1939. Efter det är tennis hans huvudgren. Efter junior-SM-brons, 122 DM-guld och många år allsvenskt spel för Sandvikens Tennisklubb har han ett aktat känt namn i svensk tennis.

Det har förstärkts genom mångårigt ledarskap i STK och Gästriklands Tennisförbund som kan kompletteras med

många år som ordförande i Sandvikens Idrottsråd. Bruno är numera aktiv i Gästrikedrottens Historiska förening, där han med sin idrottsliga bakgrund är till en ovärderlig hjälp.

LENNART "KLANGEN" ANDERSSON

Bruno var 1949 ledare för Sveriges ungdomar med Percy Rosberg i en nordisk landskamp på Jernvallen. Han spelade som försteman i STK i allsvensk final mot Kungliga TK, Stockholm, 1954 mot veteranen Torsten Johansson och 17-årige Jan-Erik Lundkvist.

Bruno var med och bildade Gästriklands Tennisförbund 1959 (sen ordförande i 18 år). Det kan kompletteras med 22 ordförandeår i STK och 14 i Sandvikens Idrottsråd. Ett trefaldigt grattis i efterhand!!!

TORSTEN JOHANSSON OCH LENNART BERGELIN SPELADE I

Premiären för Jernserven 1944

Sandvikens Tennisklubs klassiska tävling Jernserven startade 1944. Tävlingen låg i tiden, då gränserna var stängda på grund av världskriget, och de svenska toppspelarna Lennart Bergelin och Torsten Johansson anmälde genast sitt intresse.

Initiativtagare till Jernserven var STK:s ordförande Sven Grahn och vice ordföranden Georg Ekman. Med skicklig marknadsföring och goda kontakter med Svenska Tennisförbundet och Sandvikens Jernverk fanns goda förutsättningar för tävlingens framgång.

Man skapade även en festlig ram kring tävlingen. Bland annat var matsedeln på Stadshotellet upptryckt på rostfritt, kallvalsat bandstål i tjockleken 0,10 millimeter. Telegram skickades till Mr G (kung Gustav V), och han svarade med en önskan om tävlingens framgång. Priserna var av hög klass med övervägande nyttosaker som radioapparater, bokverk och prydnadssaker. De hade skänkts av privatpersoner och firmor. Naturligtvis förekom inga penningpriser.

Torsten Johansson vann första Jernserven efter en klar fi-

nalvinst över Lennart Bergelin, och tävlingen blev enligt alla bedömare, som avsett, en fin propaganda för tennisporten. En andra seger tog Torsten Johansson året efter. Även då finalbesegrades Lennart Bergelin.

1947 kom Johansson tillbaka och hemförde det första vandringspriset (en ståtlig silverpjäs) för alltid. När gränserna mot världen öppnades efter krigsslutet 1945, kunde Sandviken inte konkurrera med Paris, Wimbledon i London och franska Rivieran om de svenska elitspelarna.

STK gjorde ett nytt försök med Jernserven 1965 med Ove Bengtsson och Bo Holmström som dragplåster, men det blev ingen publik succé. 1971 var STK tillbaka med Jernserven, som fick den stil och form med deltagare rangordnade strax under eliten som gäller än.

I februari 2002 spelas Jernserven för 30:e året i följd.

BRUNO MOSTRÖM

Riksidrottsförbundet fyller hundra år 2003

Om två år, 2003, fyller Riksidrottsförbundet 100 år. Det ska firas med pompa och ståt, inte bara i Stockholm utan även ute i landet. Vår förening kommer att ha del i det, men detaljer finns inte än.

Ramen är att inleda jubileet med Idrottsgalan 2003 och avsluta den med Idrottsgalan 2004. Ett mål är att locka flera ungdomar till idrotten. Jubileumsåret skall vara marknadsförare av barn- och ungdomsidrott samt ideellt ledarskap.

En tanke är att 100 idrottsevenemang skall ges en jubileumsstämpel. En kungabankett men också regionala jubileumsbanketter finns i planeringen precis som en jubileumsbok.

Gästrikedrotten före 1950

Endast 100 kr

Kontakta Rune Holmgren, 0290-108 64,
Kaj Annebrant, 25 84 96, Helge Rask, 13 28 87,
Anders Eriksson, 61 07 63,
Inga-Lisa Eriksson, 0290-208 85.

Skidkaféet i Årsunda idrottslig och publik succé

Vårt skidkafé tillsammans med ÅIF Skidor och Sisu Idrottsutbildarna i Kyrkskolan 23 oktober blev mycket lyckat och drog 120-130 personer.

Det bjöds på skidhistoria från i stort urminnes tid. Äldsta paret skidor är 5200 år gammalt och påträffades på en myr i Västerbotten 1924. Det finns i Umeå Skidmuseum. Skidorna var 204 cm långa och 15,5 cm breda.

Och publiken i Kyrkskolan fick lära känna sex gästskidstjärnor från 50-talet till fram i dag och höra. ÅIF-ungdomar från Kulturskolan sjunga tillsammans med musiklärare Gunilla Persson. I den korta pausen mellan halvlekarna serverade ÅIF Skidors damer kaffe, smörgåsar, kakor.

Text och foto: KAJ ANNEBRANT

Ture Larsson, till vänster, Roland Hedström och Evert Nordin intervjuades av Per Elfström om för Tures och Everts del lagsegern i Vasaloppet 1957 (tillsammans med Alex Jönsson). Roland gav en inblick i rävspelet 1967, när han drog fram Assar Rönnlund, IFK Umeå, till segern och blev trea 59 sekunder efter och lite mindre bakom Vasaloppskungen Janne Stefansson från Sälen.

Ture Larsson, till vänster, Evert Nordin med skidor från 1950-talet, Gunnel (Mörtberg) Nordström framför Mathias Danielsson, Eva (Lindqvist) Löfström och Roland Hedström. Gunnel och Eva tog lagguld tillsammans med Meeri Bodelid för Högbö GIF 1979. Gunnel vann senare två lagguld till, men då för Högbö AIK och segrade i Vasaloppets damklass 1988. Mathias är aktuell för sprint i OS 2002 efter SM-guldet i vintras, då han besegrade bland andra Per Elofsson inför dennes hemmapublik i Umeå.

Allsvenskan i fotboll 1939-1940:

Elfsborg	22	13	6	3	66-31	32
IFK Göteborg	22	15	2	5	49-27	32
Helsingborg	22	12	3	7	49-32	27
Brage	22	10	6	6	42-38	26
Sandvikens IF	22	10	2	10	38-37	22
AIK	22	8	5	9	38-38	21
Landskrona	22	7	7	8	42-50	21
Sleipner	22	8	5	9	33-49	21
Gårda	22	5	10	7	27-39	20
Malmö FF	22	4	10	8	25-28	18
Örgryte	22	3	8	11	28-44	14
Hammarby	22	3	4	15	34-58	10

Grattis Olle Fors!

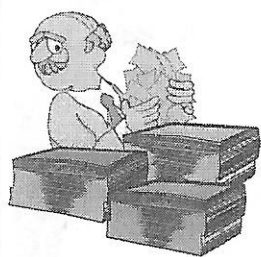
Olle, 82 år, fick i september ett av Sandvikens kommuns sex stipendier på 6.000 kronor för värdefulla insatser inom föreningslivet. Olle är känd som bowlare, inte minst för klassikern Chicagotrofén (premiär 1948), som han ägnat många timmar.

Olle var med och bildade Sandvikens Kägelklubb 1942 och BK Träffen 1987 samt är än i dag aktiv bowlare. 1993 tilldelades han Riksidrottsförbundets högsta utmärkelse. På senare år har Olle tagit ansvar för en rekonstruktion av Sandvikens IF:s historia.

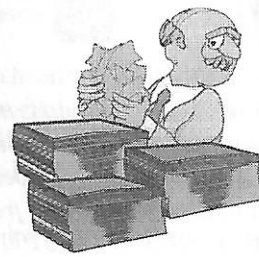
För det grannliga arbetet belönades han med kommunens kulturstipendium.

Vi i Gästrikeidrottens Historiska förening uppskattar det!

KAJ ANNEBRANT

Kassörens ruta:

Våra mål är

att

i Gästrikland väcka och underhålla intresset för idrottens historiska bakgrund och utveckling

att

med hjälp av text, ljud och bild dokumentera våra idrottsmän och idrottsledare samt våra idrottsföreningarnas historia

Vid föreningens styrelsemöte den 24 april i år beslöts att inbetalningskort på medlemsavgiften skall medfölja medlemsbladet som utkommer i november.

Detta för att betalningen ska komma till oss omkring årsskiftet.

För år 2001 saknas ännu medlemsavgift från ett 35-tal medlemmar.

Är du en av dem – var snäll och reglera skulden före årsskiftet! Vi behöver ditt stöd!

Ring gärna till vår kassör, Rune Holmgren, 0290-108 64!

Adress: Gästrikeidrottens Historiska Förening,

att Rune Holmgren, Furuvägen 27, 812 31 Storvik. Postgirokonto: 81 60 67-3.

Medlemsavgift/år: Enskild medlem 50:-, förening 100:-, förbund/företag 200:-.

Du får vårt medlemsblad två gånger årligen, och vi ordnar regelbundet idrottsprogram.